ըևնայ. բայց կարծես թէ աս լոյսը ուզած ատենը կը հանէ. վասն զի տեսական չէ, մանաւանդ թէ շատ անգամ վայրկենական կ'ելլայ իրեն լուսաւոր երևնալը։ Այս փայլունութիւնը որ գիշերը ծովուն մէջ թիակներուն զարնելէն ու նաւերուն քալուածքէն ալ ելած կը տեսնենք, ոմանք կարծեն թէ մեդուսաներուն փոսփորականութենէն առաջ կուգայ, ինչպէս որ ուրիշ անգամ ըսինք. վասն զի սոնք այնչափ շատուոր են որ բոլոր ծովուն երեսը կը ծածկեն տեղ տեղ։

Հոս դրուած պատկերին մեդուսան Կրոէնլանտի ծովերուն մէջ կը գտնուի, և մանրացուցով մեծցուցած է. իրեն բնական հաստութիւնը մէկ բութաչափ է։

Մոռ բնական նշանները։

Յունիս։

Տարը օրէ օր կը սաստկանայ. թէպէտ երբեմն երբեմն անձրևները քիչ մը ցուրտ կը բերեն, բայց երկայն չդիմանար։

Մառը որ աս ամսուս 21ին պիտի սկըսի, շտապելով կը հասնի։

Լկուր մտնենք աս դաշտը. կը տեսնես որ առջինին պէս ծաղկով զարդարուած չէ հիմա։

Ծաղկներուն տեղը հիմա հունտերը թափած են. ցորենը հասունցեր է, հնձելու ժամանակն է։

Այս ցորենին մայիսի ցորեն կ'ըսեն, ինչու որ շատ տարի մայիսի մէջ կը հնձուի։

Տես հնձողները սա ուռենիներուն շարքին տակը, ինչպէս իրենց գերանդիին վրան ծռած կը կըտրեն. անոնց ետևն ալ գեղացի տղաք կտրած ցորենները որայ կը կապեն. ոմանք հընձուած տեղին մէջ կը խաղան կը թաւալին։

Վարսակը իր կանաչ գոյնը կորուսեր է. հասկերը կը դեղնին ու քիչ ատենէն կը ձերմըկին. քիչ ատենէն կը սկըսին իրենց ձերմակ ձերմակ գլուխները գետին ծռելով՝ մշակները հունձքի հրաւիրել։

Ոմանք որ գեղացին սպասէ որ փեղեկը ցորենին վրայէն ելլէ ու հասկը լաւ մը չորնայ, հնձելու ատենը միայն յարդ կը հնձէ։

Պարտիզպանը աս ամսուս մէջ լուբիային, վարունգին, ձմերուկին, սեխին և սոնց նմաններուն նեցուկ ու ամրութիւն կը դնէ։

Յասմիկին ու պտղատու ծառերուն գետինն ալ կը դարմանէ։

Շաբաթը մէկ երկու անգամ պատուաստները աչքէ կ'անցընէ, աւելորդ ծիլերը կը կտրէ. ընտանի ձիւղին վրայ օտար ձիւղ չթողուր։

Մեխակին թաղարները շուքի մէջ կ'առնէ որ արևէն չթառամին. ծաղկելէն վերջը նորէն դուրս կը հանէ, կտրած ծաղկներուն ձիւղերն ալ կը կտրէ, որ նոր ծաղկածները լաւ ամրանան։

Մեծ հոգ ունի անպիտան խոտերը խլելու, ու պիտանիներուն ջուր տալու։

Դու սիրտդ ալ, պարտէզ մըն է Գրիգորիկ, ու պարտիզպանը դուն ես. նայէ որ առաքինութիւն միայն ցանես աճեցընես, ու մոլութեան բոյսերը խլես փճացընես։

Յունիս կայտառ և ջերմիկ
Զմարգս 'ի ծաղկանց կողոպուտ
Կազմէ 'ի հունձ և 'ի միրգ։
Իբր 'ի գիշեր համառօտ
Յայանին ծաղկունք դուն ուրեք
Ատեղք մերձեալք յառաւօտ։
Պարզ և ջքնաղ արշալոյս.
Սակայն փափուկ զաղփաղփուն,
Տայ յերեսաց արփւոյն խոյս։
Զի հրաշագեղ է ծաղիկ.
Այլ թէ զպտուղն ոչ բերէ,
Զինչ օգտեսցի Գրիգորիկ։
Ըղձաւութիւն չէ շահ քեզ
Թէ զերեսաք ունիցես,
Եւ ոչ գործովդ հաւատաս։
Միտ դիր 'ի ծայր առուակին
Ի սաղարթունն և հարուստ
Ի բրդաձև կեռասին.

Եւ 'ի գրացին իւր գամն,
Ոյց մատրուակ և գայեակ
Է այս վրտակ պաղպաջուն.
Նա ծիրանի, և սա մոյգ
Ծանրագրվեալ և ճօճեն
Ըզբարունակսն զոյգ զոյգ։
Ահա խոնարհն և պարկեշտ
Ելակ զողեալ 'ի մարմանդ
Զբգէ 'ի գոյն 'ի հոտ հեշտ։
Մատիր մատամբքդ արդ ըզդոյշ,
Քաղեա, տուր փառս հաստոցին,
Արա քրմաց քոց անոյշ։
Հապա և դու Նայապէ՝
Սրբաւ քով լեր պաղաբեր,
Յարարողին քո վայելս։

Տ'ՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Լաւ ՀՎԷ պղոյ ամենէն սիրելի, զօրաւոր ու հարկաւոր վարպետը։

ՇԱՏ խեղճ է ան ժամանակը, և շատ ողբալի է ան մարդը որ կրթութեան օգուտը չեն ճանչցեր, անով մարդուս ազնիւ բնութեան յարգն ալ չեն գիտցեր։ Այսոր հակառակ, երջանիկ է ան դարը և երանելի ան մարդը՝ որ բոլոր սրտանց աս ամենահարկաւոր բանին ետևէ եղած է։ Մենք կրնանք ուրախանալ մեր դարուն վրայ ալ, որ նոր նոր ջանքով ու հնարքներով կրթութիւնը աւելի դիւրին և օգտակար ընելու ետևէ է, և իրաւցընէ ամէն տեսակ գործիք կրթութեան համար պակաս չէ, ու երթալով կ'աւելնայ. ասով վարպետներն ալ աւելի կը յորդորուին։ — Բայց ինչէ՞ն է որ շատ հեղ աս ամէն հնարքները բաւական չեն ըլլար տղայ մը շտկելու, և վարպետը բոլոր սրտանց աշխատելէն վերջն ալ՝ տրտմութիւն ու ակամայ կը հարկադրի որ յուսահատի։ — Այս մեծ ու հարկաւոր հարցմունքին պատասխանը տալ ուզելով կ'ըսենք.

Պատն զի ան տղան առաջ ինչպէս որ պէտք է լաւ չէ անցած առաջին սիրելի՝ զօրաւոր ու հարկաւոր վարպետին ձեռքէն, որ է իր ծնողքը, և մանաւանդ մայրը։ Կը տեսնենք որ փայտէ գաւազան կլորցընողները գործիք մը ունին՝ մէկմէկէ մանր ծակերով, և ինչուան որ ամենէն պզտիկէն չանցնի գաւազանը՝ չձևանար. բայց քանի որ ան գաւազանը դեռ խորտուբորտ է՝ նախ ամենէն մեծ ծակէն կ'անցընեն. անով թէ առջի ձևը կ'առնէ, և թէ կը դիւրանայ մէկալներուն մէջ մտնելը. թէ չէ, անկարելի է մացընելը։ Այսանկ ալ տղան թէ որ ծնողացը ձեռքը ան առջի բըրտութիւնը չկորսընցընէ, և կրթութեան առջի ձևը չառնէ, օ՜հ, շատ դժուար է (չըսեմ թէ անկարելի) որ բարեկրթութեան ձևը ետևի եկած վարպետներուն ձեռքովը առնէ։

Այստուծոյ նախախնամութիւնն մասնաւոր շնորհքը պէտք է սեպել, որ տղոյ փափուկ և տկար հասակին յարմար՝ անոյշ ու երկայնամիտ դաստիարակ մը պատրաստեր է՝ իր մայրը. և քանի որ քրիստոնեայ բարեպաշտ ծնողք իրենց մեծ շնորհք և զուարճութիւն կը սեպեն բարի զաւակաց տեր ըլլալը, 'ի հարկէ ամենէն մեծ հոգերնին ալ ան պիտի ըլլայ որ զաւկընին լաւ կրթեն, որպէս զի իրենց պաշտօնն ալ Այստուծոյ դիտած և մարդկանց փափաքած վախճանին հասնի։ Այսով կ'իմացուի թէ ասանկ բանի մը անհոգ ըլլալն ալ ինչ վտանգաւոր բան է։ Լրաւ ծանր բան է որ մէկը գթասիրտ ծնողաց ըսէ, թէ զաւկըներուդ ամենէն աւելի թշուառութեան պատճառը դուք էք. բայց ափսո՜ս որ չենք կրնար ինքզինքնիս խաբել, ու չըսել թէ աշխարհքիս վրայ այսչափ մարդկանց անկարգ ըլլալուն առջի պատճառը իրենց ծնողքն են։

Քանի որ ծնողի մը ու զաւկի մը մէջ ան բնական սէրը և՝ քաղցրութիւնը կայ՝ որ ուրիշ վարպետ մը չկրնար ազդել, յայտնի է որ ծնողքն է ամենէն սիրելի և զօրաւոր՝ տղուն վրայ իշխողը։ Լրաւցընէ, ո՞վ կայ որ այնպէս սրտանց սիրէ զինքը տղայ մը,